

شتی دۆزراوە (اللُّقْطَة)

هەرکەسیک ئەگەر شتیکی وون بووی نرخ داری هەلگرت ئەو پێویستە لەسەری بزانی ئەو چییە و لەناو چی دایە و ژمارەیشی چەندە (۱۱۱) پاشان دوو شایەتی دادپەرۆر بکاتە شایەت لەسەری (۱۱۱) پاشان بپاریزێت و یەک سال لەنیو خەلکی دا باسی بکات ، جا ئەگەر خاوەنەکە ی هات و ناوێشانی دا ، ئەو پێی دەداتەو و ئەگەر نەهاتیش ئەو

(۱۱۱) لەبەر فەرموودەکە ی (أَبِي بِنُ كَعْب) (خوای لی رازی بیئت) کەوا فەرمووی : کیسە یەکم دۆزییەو سەد (100) دیناری تێدا بوو ، جا هاتم بۆ خزمەت پیغەمبەری خوا (ﷺ) ئەویش فەرمووی :- سالتیک پیناسە ی بکە ، جا منیش سالتیک پیناسە م کرد ، وکەسم نەبینیەو ناونیشانی بدات ، پاشان هاتمەو بۆ لای ئەویش فەرمووی : سالتیک پیناسە ی بکە ، جا منیش پیناسە م کرد و کەسم نەبینیەو ، پاشان سییەم جا هاتمەو بۆ لای فەرمووی : ((إِحْفَظْ وَعَائِهَا وَعَدَدَهَا وَوَكَائِهَا ، فَإِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا وَإِلَّا فَاسْتَمْنِعْ بِهَا)) واتە : کیسەکە و ژمارە ی و ئەو پەتە ی پێی بەستراوە بزانی و لەبەری بکە جائەگەر خاوەنەکە ی هات ئەو بیدەرەو ئەگینا ئەو بۆ خۆت سوودی لی وەرێگرە . جا منیش سوودم لی وەرگرت جا پاش ئەو لە (مکه) بینیمەو . [رواه البخاری (5/رقم 2426) ومسلم (1723/1350/3) وغیرهما] .

(331) لەبەر فەرموودەکە ی (عِيَاضُ بْنُ حَمَار) (خوای لی رازی بیئت) کەوا پیغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((مَنْ وَجَدَ لُقْطَةً فَلْيَشْهَدْ ذَا عَدْلٍ أَوْ ذَوِي عَدْلٍ . ثُمَّ لِيُغَيِّرْهُ وَلِيُكْتَبْ . فَإِنْ جَاءَ رَبُّهَا ، فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا ، وَإِلَّا فَهُوَ مَالُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ)) واتە : هەرکەسیک وون بویەکی دۆزییەو ئەو با شایەتی داد پەرۆری لەسەر بگریت یان دووشایەتی دادپەرۆر ، پاشان : نەیکۆرپیت و نەیشاریتەو ، جا ئەگەر خاوەنەکە ی هات ، ئەو مافدارترە پێی ، و ئەگەر نەهات ئەو مالی خوایە دەداتە هەرکەسیک بیەویت . [رواه ابو داود (2/رقم 1709) وابن ماجه (2505/837/2) وهو صحيح برواه صحيح ابن ماجه (2032)].

دهتوانییت پاش سالیك سوودی ئی وهربگریت (۱۱۱) وهئه‌گهر شته
 دۆزراوه‌که‌بی نرخی بوو دهتوانییت یه‌کسه‌ر سوودی ئی وهربگریت (۱۱۱)
 وه‌دۆزراوه‌ی ئازهلایش هه‌لده‌گیریت مه‌گهر ئازهلێک بییت بتوانییت به‌رگری
 له‌خوی بکات (۱۱۱) وه‌دۆزراوه‌ی حه‌ره‌م (الحرم) دروست نی‌یه‌ هه‌لبگریت

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (زید بن خالد الجهني) (خوای ئی رازی بییت) که‌وا
 فه‌رموی : پرسیار له‌پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کرا له‌باره‌ی شتی دۆزراوه وه ، ئالتون بییت
 یان زیو ؟ ئه‌ویش فه‌رموی : ((أَعْرِفُ وَكَاءَهَا وَعَفَاصَهَا ثُمَّ عَرَفَهَا سَنَةً فَإِنْ لَمْ تَعْرِفْ
 فَاسْتَنْفِقْهَا ، وَلْتَكُنْ وَدِيْعَةً عِنْدَكَ فَإِنْ جَاءَ طَالِبُهَا يَوْمًا مِنَ الدَّهْرِ فَأَدِّهَا إِلَيْهِ)) واته
 : ئه‌و په‌ته‌ی که‌پیی به‌ستراوه بیناسه ویزانه‌چۆنه له‌گه‌ل ئه‌و سه‌ر قه‌باغه‌ی که‌ها
 به‌سه‌ریوه ، پاشان سالیك پیناسه‌ی بکه‌ جا ئه‌گهر ناوینشان نه‌درا ئه‌وه خه‌رجی بکه‌ و
 باسپارده‌بییت لات ، جا هه‌رپۆژیک له‌پۆژان خاوه‌نه‌که‌ی هات ئه‌وه پی‌ی بده‌ره‌وه . [رواه
 البخاری (2428/5) ومسلم (1722/1349/3) وغیرهما] .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أنس بن مالك) (خوای ئی رازی بییت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری
 خوا (ﷺ) خورمایه‌کی دۆزییه‌وه ، جا فه‌رموی : ((لَوْ لَأَنَّ تَكُونَ مِنَ الصَّدَقَةِ لَأَكْتُبُهَا))
 واته : ئه‌گهر له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بییت له‌وانه‌یه ئه‌مه له‌ مالی زه‌کات بییت ئه‌وه ده‌مخوارد . [رواه
 البخاری (5/رقم 2431) ومسلم (1071/752/2)] .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (زید بن خالد الجهني) (خوای ئی رازی بییت) که‌وا
 فه‌رموی : وه‌پرسیاری لی کرد له‌باره‌ی گوم بووی ووشره‌وه ؟ ئه‌ویش فه‌رموی :
 ((مَالِكَ وَلَهَا ؟ دَعَهَا فَإِنَّ مَعَهَا حَدَائِهَا وَسِقَائُهَا ، تَرِدُ الْمَاءَ وَتَأْكُلُ الشَّجَرَ ، حَتَّى
 يَجِدَهَا رَبُّهَا)) واته : تۆجیته به‌سه‌ریه‌وه ؟ وازی ئی بیینه پیلاو کونه‌ی خوی پییه ده‌چیته
 سه‌ر ئاوو له‌داریش ده‌خوات ، تاخاوه‌نه‌که‌ی ده‌یدۆزیته‌وه ، وه‌پرسیاری ئی کرد له‌باره‌ی
 مه‌ره‌وه ؟ ئه‌ویش فه‌رموی : ((حُدَّهَا . فَإِنَّمَا هِيَ لَكَ أَوْ لِأَخِيكَ أَوْ لِلذُّبِّ)) واته : بییه
 ، چونکه‌ یابۆتۆیه وه‌یا بۆ براكه‌ته وه‌یا بۆ گورگه . [رواه البخاری (5/رقم 2428) ومسلم
 (1722/1349/3) وغیرهما] .

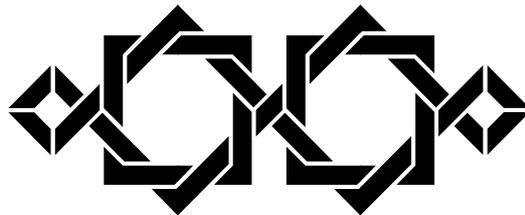
مهگهر بؤ کهسیک ههردهم پیناسهی بکات بههتا هتایی (□□□) وهئهگهر دؤزراوهکه منالیکی پی نهگهیشتو بوو ئهوه هه لگرتنی فهرزی (کفایه) یه . (□□□)

جا نهگهر پاره ی پی بوو ئهوه له پاره که ی خو ی بؤ خهرج ده کریت وه ئهگهر پیشی نه بوو ئهوه خهرجی له سهر (بیت المال) ه . (□□□)

(□□□) له بهر فهرموده که ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموی : ((إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مَكَّةَ فَلَمْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي وَلَا تَحِلُّ لِأَحَدٍ بَعْدِي ، وَإِنَّمَا أُحِلَّتْ لِي سَاعَةٌ مِنْ نَهَارٍ لَأَيُّحْتَلِي خَلَاهَا . وَلَا يُعْضَدُ شَجَرُهَا وَلَا يُنْفَرُ صَيْدُهَا وَلَا تُلْتَقَطُ لُقُطَتُهَا إِلَّا لِمَعْرُوفٍ)) واته : به راستی خوای گه وره (مکه ی حهرام کرده ، جا له پیشی من دا بؤ که س هه لال نه کرا وه له پاش منیش بؤ که س هه لال ناکریت ، وه ته نها یه ک ساتی رۆژ بؤمن هه لال کرا گیای هه لناکیشریت و داری هه ل ناکه نریت و نیچیری پاو نانریت و دؤزراوه یشی هه لناگیریت مهگهر کهسیک پیناسهی کات ههردهم . [رواه البخاری (4/رقم/1833) بروانه صحیح الجامع (1751)].

(□□□) بؤ ئهوه ی تیا نه چیت له بهر فهرموده ی خوای گه وره له سورته ی (المائدة : 2) دا که ده فهرموی ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾ واته : وه هاریکاری و یارمه تی یه کتری بدهن له سهر چاکه و له خواترسان .

(□□□) له بهر (أثر) ه که ی (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) (خوای لی رازی بیت) که وا به پیاویکی فهرمو که منالیکی دؤزراوه ی هیئا بؤ لای ((بیهه ، ئازاده ، وه دؤستایه تی (ولاء) ی بؤ تۆو (نَفَقَه) یشی له سهر نیمه یه)) [رواه البيهقي (201/6) وسعيد بن منصور في سننه وهو صحيح بروانه الاواء (1573)].

لەبلاوکراوەکانی مایپەری ئیمان وەن

www.iman1.com

هەمیشە لەگەڵمان بن بۆنوویبۆنەوێ وەسی ئیمان

imanonekurd@yahoo.com